

Membres corresponents

Jocelyn N. Hillgarth

(22.9.1929 - 12.4.2020)



La nota necrològica en memòria del senyor Jocelyn N. Hillgarth, membre corresponent adscrit a la Secció Històrico-Arqueològica, serà llegida en un dels plens de l'IEC del curs vinent.

Curt Wittlin

(13.4.1941 - 22.9.2019)



El passat 23 de setembre, després d'una cruel malaltia, va morir a Tortosa, on residia des de feia més de catorze anys, Curt Joseph Wittlin. Un dels grans romanistes del seu temps i un dels millors coneixedors de la nostra edat mitjana literària, i especialment de les traduccions catalanes medievals i de l'obra de Francesc Eiximenis.

Havia nascut el 13 d'abril de 1941, a Reinach (Suïssa), al cantó de Basilea-Camp. Estudià a la Universitat de Basilea, on va obtenir el màster, i, després d'ampliar estudis a les universitats de París, Florència i Barcelona, es doctorà l'any 1965 en filologia iberoromànica, lingüística francesa i literatura italiana, sota la direcció del professor Germà Colón. La seva tesi doctoral, l'edició i estudi de la traducció catalana feta per Guillem de Copons del *Libre del tresor*, de Brunetto Latini, es publicà a la col·lecció «Els Nostres Clàssics».

Acabats els estudis, se n'anà als Estats Units d'Amèrica per ensenyar francès i alemany, durant dos anys, en un *college* de Barbourville, a l'estat de Kentucky. D'allí, l'any 1967 es traslladà al Canadà, a la ciutat de Saskatoon, on començà a treballar com a professor de la Universitat de Saskatchewan, d'on fou catedràtic de filologia romànica i lingüística històrica fins a la seva jubilació, l'any 2000.

La seva recerca, recollida en un centenar llarg d'articles i més d'una quinzena de llibres, entre altres temes medievals, s'ocupà especialment del treball dels traductors, de l'estudi d'algunes biblioteques, de diversos autors catalans, majoritàriament valencians: Ramon Llull, Antoni Canals, Ausiàs Marc, el *Tirant lo Blanc*, Joan Roís de Corella, Romeu Llull, Miquel Peres... I, sobretot, dedicà una especialíssima atenció a l'obra de Francesc Eiximenis, sobre el qual fou una autèntica autoritat.

Gran excursionista, li agradava fer llargues excursions a peu i aquesta afició el dugué a interessar-se també per un gran autor excursionista com Jacint Verdaguer. La seva intensa activitat investigadora li va ser repetidament reconeguda. L'any 1988 fou nomenat membre numerari de la Royal Society of Canada. Obtingué el Premi Lluís Nicolau d'Olwer de l'Institut d'Estudis Catalans, l'any 1989, pel seu *Repertori d'expressions multinominals i de grups de sinònims en traduccions catalanes antigues*. Membre fundador de la North American Catalan Society (NACS), en fou president entre 1990 i 1993. El seu llibre *De la traducció literal a la creació literària* va ser guardonat amb el Premi Crítica Serra d'Or, l'any 1996. L'any següent fou elegit membre corresponent de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans. I, l'any 1999, li fou atorgat el Premi Internacional Catalònia de l'Institut d'Estudis Catalans i va ser nomenat Investigador de l'Any per la Universitat de Saskatchewan. La Generalitat de Catalunya el condecorà amb la Creu de Sant Jordi, l'any 2000, «pel seu reconegut prestigi com a especialista en l'edició de traduccions medievals a Europa, particularment als Països Catalans, i de textos clàssics». I l'any 2004 fou elegit membre de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona.

Un temps després de jubilar-se, l'any 2005, amb la Marie-Louise, la seva esposa, es van traslladar a Catalunya i es van establir al Baix Ebre, on gaudien d'un clima molt més benigne que el de Saskatchewan i des d'on, mentre la salut li ho va permetre, podien

continuar fent excursions, ara per les comarques centrals dels Països Catalans: el sud de Catalunya, el nord del País Valencià i el Matarranya. De caràcter obert i comunicatiu, primer en plena natura, envoltat d'oliveres, i després al costat de la catedral tortosina, s'integrà de seguida en aquesta seva nova terra d'adopció, n'aprengué els trets dialectals i formà part del teixit associatiu de Tortosa, que apreciava la col·laboració d'aquest home savi i bo, de profundes conviccions democràtiques i republicanes, lector habitual de la Biblioteca Marcel·lí Domingo, totalment compromès amb l'alliberament d'aquest país. No va ser per casualitat, doncs, que entitats o institucions com ara la Comissió Onze de Setembre de les Terres de l'Ebre, Òmnium Cultural o l'Ajuntament mateix de la seva ciutat li encarreguessin conferències institucionals en diades assenyalades. L'any 2015, un grup d'amics i col·legues, amb la col·laboració del grup de recerca consolidat de la Generalitat de Catalunya Cultura i Literatura a la Baixa Edat Mitjana (NARPAN), el grup de recerca de literatura catalana medieval de la Universitat d'Alacant (LICATMED), el grup d'investigació de la Universitat d'Alacant EXPLANAT: Recerques de Llengua i Literatura Catalanes, el projecte de recerca «La cultura literària medieval i moderna en la tradició manuscrita i impresa», el projecte de recerca «El contexto literario de las poesías de Ausiàs March», la Fundació Carulla, la Institució de les Lletres Catalanes de la Generalitat de Catalunya, el College of Arts and Science de la Universitat de Saskatchewan i el Departament de Filologia Catalana de la Universitat de València, vam tenir el goig d'oferir-li el volum *Estudis medievals en homenatge a Curt Wittlin*, editat a cura de Lola Badia, Emili Casanova i Albert Hauf i publicat a Alacant per l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana. El volum es presentà solemnement en aquesta Sala Prat de la Riba, el 18 de setembre d'aquell mateix any, i a la Biblioteca Marcel·lí Domingo de Tortosa, el 25 de setembre.

Però la malaltia ens el va començar a arrabassar ja fa un cert temps, quan encara en podíem esperar noves lliçons. Gràcies per la teva bona feina, amic, i descansa en pau.

Text llegit pel senyor August Bover i Font en el Ple del dia 14 de novembre de 2019